

పొడుపుకథలు

పార్కులోపచ్చికమీద కూచున్నారు విద్యార్థినులు. వారంతా తెలుగు మీడియంతో యెమ్మే చదువు తున్నారు. మెయిన్ తెలుగే, యెమ్మే కాగానే, తెలుగు నానుడిమీదా, పొడుపుకథల మీదా, వీధిభాగవతంమీదా, చిందూ వదమూ మీదా వరికోథన చేయాలని వధకం వేసుకున్నారు.

లలిత మనంచదివిన పుస్తకాలకన్న యెక్కువ పుస్తకాలే చదివింది. ఇదీ అదీ అనిలేదు. అందిన తెలుగు పుస్తకమల్లా చదువుతుంది. వాళ్ల తండ్రీవేపు, తెలుగు పండిట్స్ తెలుగు విద్యాన్స్ వున్నారు, అందుకని తెలుగు త్వరగా గ్రహిస్తుంది పొడుపుకథలు చాలా పోగుచేసింది. బేతాళ, పంచవింశతీ, వికీమార్క చరితం తెలుగులోకి స్వేచ్ఛానువాదం చేసింది. లలితా! ఇవాళకాసిని పొడుపుకథలు విందాము. అన్నదినరోజు,

మీరు మొదలెట్టండి, నేను విప్పలేకపోతే నేను పొడుపు కథ పొడుస్తా. మీరు చెప్పాలి. చెప్పలేకపోతే మీరువేయాలి. అదీ వద్దతి. " అన్నది లలిత.

వాళ్లు ఆరుగురు. వంజాబీడ్రెస్సు, చెపులకిరింగులూ.

చెప్పేస్తేనో? అనడిగింది గిరిజ.

మరొకటి నేనే వేయాలి, అన్నది లలిత

సరే, వేయి, అన్నారు.

సరిగా అర్థంచేసుకుని జవాబివ్వాలి. విన డి సిగ్గులేని మొహానికి శృంగారమేది అంతానవ్వార " నవ్వు " అన్నారు. మూడుకళ్ళూ, యేడుకళ్ళూ, నాలుచెవులూ పెద్దతాడు మెడకు, ఆతాడుచివర కనపడదు. కేకలేస్తే భూమి దద్దరిల్లుతుంది. కాలుదువ్వితే కులగిరులు కదులుతాయి, యేమిటది. అన్నది నవ్వుతూ.

అదేం పొడుపుకదా, సరిగా అర్థమేగాలేదు. ఆలోచించి చెప్తాం, మరోటి సులభంగా నున్నది పొడు. అన్నిది సరోజ,

తనకు తెలియదు, ఒకళ్ళు చెవితే వినబుద్ధిగాదూ, యెవరు.

చప్పట్లుకొట్టి నవ్వి 'అల్లుడు' అన్నారొక్కసారిగా.

లలితానవ్వింది చెప్పారుగా. మీలో ఒకరు వేయండి అన్నది.

ఇంతున్న దోలేదో యిల్లెక్కి పిండిగొడుతుంది. అని పొడి చిందిగిరిజ, కథలకామన్నకు వీపునమోకాళ్ళు మిడడ అన్నారు

'నుశిపురుగు' అన్నది లలిత.

నువ్వు సులభమైనది పొడు, అన్నది సరస్వతి.

తోకలేనిపిట్ట తొంభై ఆమడ పోతుంది.

ఉత్తరంలే అందరికి తెలుసు, మరొకటి వేయి,

కాయిస్ కంటబడగానె కలకల నవ్వును. శూన్యహస్తం చూడగానే తారాపథాని కెగురును, యేమిటది ?

తల్లి, చాలామందికలాటి తల్లులే వుంటారులే. అని నవ్వి క్యామల 'నేమ పొడవనా? అన్నది.

కానీ మరి అడగాలా? అన్నారు మిగతావారు.

క్వాక్ క్వాక్ మనును. చెప్పకొంద తేల లాగ వుండ
 మనును. తాను ఆఫ్ జుల్ ఖాను ననుకోమను. శివాజీని గెల్తు
 వనుకొను.

అది అత్తగారు, చాలామంది అత్తగార్లంతేలే. అని
 అంతా నవ్వారు.

కరక్టుగా చెప్పారు. మీలో యెవరన్నా వేస్తావా నే
 వేయనా? అన్నది విమల.

నువ్వుండు, నువ్వు మరొకటి సులభమైనదివేయి లలిత?
 అన్నారు.

తన ప్రేయోటన్నా పారిపోతుందేమోనని కుయ్ కుయ్
 మంటూ యేదో ఆపదలో వున్నట్టు మాట్లాడేప్పోడి.

అప్రసాదా! బావగారు. వాడి అనుజుడు డబ్బుందిస్తూ,
 కబురందగానే సిరికిస్ చెప్పడులాగా వస్తాడు. విక్రముడు తన
 అగ్రజుని కిచ్చినట్లు భువనత్రయం యిస్తాడు. మోస్టాఫ్ డి
 బావగార్లంతేలే. మరోటి? పోతాహా మిచ్చారు.

ముక్కుపిండి, నెత్తినమొట్టి డబ్బునొల్లుకుపోతూ సల
 హాలు అనర్గళంగా మోహన పారేసే. అంటున్నది లలిత.

“అదీ తెలుసు తమ్ముడు రూసీ దేశభక్తుడు”

మానులో మానుబుట్టె మాను చక్కంబుట్టె.

“అది పాపాయిలే అనేకారు.”

ఈమాటువీళ్ళను ఆలోచించేట్టుచేయాలి అనుకున్నది లలిత

అవసాని కాదుకోక ఆరోగ్యంగావుండగా చూసివచ్చే బంధువు నేమనాలి.

చెప్పలేక సోయారు. ఆలోచిస్తు చూస్తున్నారు.

చచ్చిన వారికి సమారాధన చేసేవారెవరు?

రిచువల్స్ పేరుపెట్టి డబ్బు గుంజేదెవరు ?

చెప్పలేకవిసుక్కున్నారు స్నేహితురాళ్ళూ నహాధ్యాయు లూనూ, నీ పొడుపు కథలు యక్షప్రశ్నలలాగా వున్నాయి, పొడుపుకథలే వేయాలి అన్నారు,

పరే ఇంటివెనకాల యింగువచెట్టు యెంతకోసినా గుప్పె డు గాదు

అదా? పొగ అన్నారు వుత్సాహంగా

ఇంతింతై అలివికానిదై యిండింట్లో పెరిగిపోయే దేమి:

“ జనాభా ”

కిట కిట పలుపులు కిటారితలుపులు వేస్తే చప్పుడుగావు.

“ కనురెప్పలు ”

అంతటితో వూరుకోదు, అదే ఆనంద మిస్తుంది.

“ లై సెన్సు. ”

ఒకడిని నేలకూల్చా

పీట

ఒకడిని చేరవేశా

తలుపు

దాచిననూ దాగనునేనూ, వల్కిననూ నమ్మరునన్నూ ఒడిననూ వచ్చనునేను, నే నెవరు :

‘ సత్యం ’

‘ తన్నుకు చచ్చినట్టుండేది ’

తనను తాను పొగడు కొనుట

పూలదండవేసి పూలవల్లకినెక్కె అంటున్నాది

వుద్యోగం లేవోయ్. మదుపుపెట్టాడు.

తలాకాళ్ళూ లేని పనివానిని తెచ్చాడు మానాన్న.

చొక్కా.

కథలెల్ల వ్యధలాయె గంగతల పుండాయె.

కొకరవండు.

వంకర టింకరసో వానితమ్ముడు అ. నల్లగుడ్ల అంటు

న్నది అలిత.

“అవీ, సొంటికోమ్ము, అల్లం, మిరియాలు, మేకాలే”

వెంటవచ్చే దెవరు. వెంటనంటేదేది? వెంటవిడువనిదేది.

తనకు రక్షణయేది. తాను మారనిదేది ?

తక్కినవాళ్లు చూస్తున్నారు.

విఠత కల్గినదేది, విధము తెల్పునదేది :

పొంచి వుండేదేది. పొరలు వేయునదేది ?

చెప్పలేక వెనక్కు రాస్తావేపు చూశారు.

మిన్నంటుతానేను, మిగులు లేనేలేను

మిన్ను విరిగిననై న మీదబడనీను,

అంటువ్యాధినేను, అరికట్టలేరు.

వింటున్నారు సహాధ్యాయులు,

తనలోనే వుంటాను తనకతికి వుంటాను.

పెక్కురకములనేను పెరటిలో వుంటాను.

వింటున్నారు టైమ్ చూసుకుంటున్నారు.

మింటనంటేదేది మింగుడు వడనిదేది

చార్లె లలితా కవిత్వం అల్లుతున్నావు, అవి పొడుపుకథలా: నీ సాధనా పరిషత్తులోనివి అవి. పోలీసులు చూస్తున్నారుమనల్ని విద్రోహు లనుకుంటున్నారేమో. పోదాంరా, లే అని లేవదీశారు. బీచీలోపార్క్ వల్చబడిందని గమనించారు. వరుగెత్తుకెళ్లి బస్ ఆందు కున్నారు.

- (0) -

కాన్ఫర్

1

పెళ్లినిగురించి మీ ఆభిప్రాయ మేమిటి: 'తాలాక్ తాలాక్! అనే గొంతుక : తెక్కువయాయి. పెండింగ్లో వున్నవికాక యింకా కొత్తడై వోర్సులు కోర్టులో జొరబడుతున్నాయి. యే మనుకోవాలి: అన్నాడు శరభయ్య. భారతీయ సంస్కృతి పడిపోతున్నదను కోవాలా : అని రెట్టించాడు.

మీ పింతల్లికెలా వున్నది : హాస్పిటల్లో చేర్పించక తప్పింది కాదని కంటతడి పెట్టితిరే, శస్త్రచికిత్స తప్పదనాధ రని కోకిస్తిరి. అసలువ్యాధిపేరు చెప్పగలిగారా: యేమిబ్బా